

BRUKS HUNDEN

Utställningschampion Graff, SKKS 645 PP, äg. Fröken Lydia Ahlgren, Annebergsgatan 4, Nyköping.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

UTGIVARE: SBK:s Stockholmsavdelning

REDAKTOR OCH ANSVARIG UTGIVARE:
Sigfr. Sund, Pipersgatan 16, IV
Tel. 51 25 99

REDAKTIONSKOMMITTÉ:
Kriminalöverkonstapel S. Sund,
Professorskan Tofsy von Post och
Köpman Axel Hellgren

SKATTMAST.: Verkm. E. Guldbbrandson, Birkag. 10,
Stockholm, Tel. 30 66 06
Postgiro 158283

CENTRALSTYRELSENS och STOCKHOLMS-
AVDELNINGENS GEMENSAMMA EXPEDITION,
Sveavägen 25—27, 3 tr, är öppen
kl 11—16. Tel. 10 75 53
Centralstyrelsens postgiro 19 69 52

Svenska Brukshundklubben är associerad med
Svenska Kennelklubben

ANNONSPRISER:

1/1 sid. (200x140 mm.)	100:- kr.
1/2 sid. (100x140 mm.)	60:- kr.
1/4 sid. (100 x 70 mm.)	35:- kr.
1/8 sid. (50 x 70 mm.)	20:- kr.
1/16 sid. (25 x 70 mm.)	10:- kr.

millimeterpris 25 öre på enkel spalt

Annonser och manuskript skola vara redaktionens tillhanda senast den 28 för att med säkerhet kunna inflyta i nästa månads nummer

Höstens tävlingar

Norrköpingsavdelningen den 19 aug.

Uppsalaavdelningen den 26 aug.

Gävleavdelningen den 2 sept.

SBK:s Västeråsavd. och Västerås
hemvärnshundar den 16 sept.

Stockholmsavdelningen den 23 sept.

Föreningen Brukshundarna, Göteborg, den 9 sept.

Rikssegrarprov i Stockholm den 7 okt.

SBK:s Göteborgsavd. den 14 okt.

Det bör ligga i resp. lokal-
styrelsers intresse

att tillföra tidskriften annonser.

Avd. erhålla 20 proc. av an-
nonssintäkterna.

Både hög och låg älska

TONNYS köttmjölskex

Nu kr. 1:35 per kg. (Kupongfritt)

Kända kennelmän om Tonnys:

Friherre Carl Leuhusen,
sekr. i Svenska Kennelklubben.

... Jag vill oförbehållsamt erkänna, att hundbröd av Tengers till verkning regelbundet gives mina hundar. För närvarande sker utfodringen till stor del med Tonnys Köttmjölskex, som genom sin stora halt av kött är ett utmärkt komplement till den i dessa ransoneringstider eljest kanske alltför ensidiga kosten.

Carl Leuhusen

Greve Björn von Rosen.

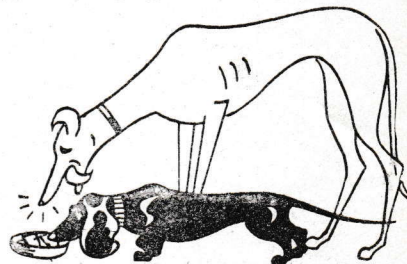
Tonnys Köttmjölskex har jag använt sedan flera år. Jag finner det vara ett fullgott hundbröd, i kvalitetsnivå med de engelska fabrikat jag tidigare prövat.

Björn von Rosen

Axel Hellgren, instruktör i Svenska Brukshundklubben.

I min uppfödning av de hundar jag har under brukshundsdrätsel, använder jag i stor utsträckning Tonnys Köttmjölskex, som jag kunnat konstatera har en synnerligen god inverkan på hundarnas kondition och välbefinnande.

Axel Hellgren

A.-B. TENGERS HUNDBRÖDSFABRIK • STOCKHOLM

BRUKSHUNDEN

ORGAN FÖR AVEL OCH DRESSYR AV RASERNA:
BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

ÄRG. 6

JULI

1945

Nr 7

UPPFÖDARENS ANSVAR!

I ett föregående häfte av Bruks-
hunden påpekade vi hanhundsägarens
ansvarsplikter. Denna gång vända vi
oss till herrar och damer uppfödare med

någon kommit så att säga på sned här
i livet, "tänk — sådan barndom den
stackaren haft etc." Av ett dylikt ytt-
rande framgår, att vi beträffande oss

*En familjeidyll från Schäferhundens Kennel, äg. Herrar Sture Gunmarsson och K.
G. Kanderup, Nyköping.*

en vädjan om att göra vad som göras
kan för att frambringa goda bruks-
hundar.

Huru ofta hör man inte folk säga, då

själva och våra medmänniskors daning
fästa stort avseende vid hurudana barna-
åren gestaltat sig. Det säger sig självt,
att man inte såsom regel kan paräkna

BRUKSHUNDEN

ORGAN FÖR AVEL OCH DRESSYR AV RASERNA:
BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

ÅRG. 6

JULI

1945

Nr 7

UPPFÖDARENS ANSVAR!

I ett föregående häfte av Bruks-
hunden påpekade vi hanhundsägarens
ansvarsplikter. Denna gång vända vi
oss till herrar och damer uppfödare med

någon kommit så att säga på sned här
i livet, "tänk — sådan barndom den
stackaren haft etc." Av ett dylikt ytt-
rande framgår, att vi beträffande oss

*En familjeidyll från Schäferhundens Kennel, äg. Herrar Sture Gunmarsson och K.
G. Kanderup, Nyköping.*

en vädjan om att göra vad som göras
kan för att frambringa goda bruks-
hundar.

Huru ofta hör man inte folk säga, då

själva och våra medmänniskors daning
fästa stort avseende vid hurudana barna-
åren gestaltat sig. Det säger sig självt,
att man inte såsom regel kan påräkna

goda och karaktärsstarka människor, vilkas uppväxtår förmörkats på ett eller annat sätt.

Samma synpunkter äro även tillämpliga på våra hundar. Behandlingen dessa röna under de första uppväxtmånaderna sätter otvivelaktigt sin prägel på individen och blir avgörande för den fullvuxna hundens karaktär. Därför önska vi framhålla vådan av att låta de små valparna växa upp i hundgård, som de inte få lämna, förrän de nya ägarna få hand om dem. Under hundgårdsvistelsen bliva de nära nog förvildade och följaktligen omätligt misstänksamma mot främmande. Denna förvildning åstadkommes därigenom, att modern, då någon främmande närmar sig "lyan", reser borst och börjar skälla. Detta hennes förfaringssätt skrämmer de små, som bibringas den uppfattningen, att varje främmande människa är en fiende, som man till varje pris skall undvika.

Om man inte har tid att så gott som ständigt syssla med de små valparna, så vore det för sakens skull bäst att man inte födde upp några.

Och så till sist. Då valpen blivit så pass försigkommen, att den på egen hand företager utflykter, skall uppfostran begynna. Hundens görande och låtande skall regleras. Han skall föras in på rätta banor. Detta går så lätt under de första uppväxtmånaderna, men försvåras ju äldre hunden blir. Behandla valpen som ett barn, lär och rätta, men på ett mildt och icke skrämmande sätt. Vi våga påstå, att nervöst uppträdande hundar till minst 50 procent blivit sådana till följd av felaktig behandling under valptiden. *Sälj ingen valp till en person, som inte lärt sig handskas med hundar —!*

Sigfr. Sund.

Centralstyrelsens sekreterare har ordet

I föregående häfte förespådde jag ett snabbt återupptagande av det nordiska samarbetet inom kennellivet. Vissa tecken tyda på att utvecklingen gör

det möjligt, att detta kan börja redan i år. Säuunda har Finlands Tjänstehundförbund inbjudit svenska utställare till sin utställning i Helsingfors den 22—23 september. Förbundet skriver härom: "Våra dobermannpinscher, rottweiler, riesenschnauzer, airedaleterrier (brukshund hos oss) samt boxer äro ingalunda av någon hög klass och det samma gäller i gemen om schäfern, om vi undantar några stjärnor speciellt bland hanhundarna. Hur skulle det vara om de svenska brukshundmännen och naturligtvis även damerna kunde komma till vår utsällning i september med en representativ grupp tjänstehundar, helst icke mindre än två av var ras en hund och en tik. Vi skulle å vår sida göra allt för att det bleve så trivsamt som möjligt och ta emot Eder som våra gäster d. v. s. inkvartera alla dem som komma hos föreningsmedlemmar naturligtvis jämte hundar, och då bleve det ej andra kostnader för de svenska utställarna än resan hit och tillbaka. Om förbindelserna äro desamma i höst som nu, skulle resan ta fem dagar i anspråk, nämligen avresa från Stockholm på torsdagkväll samt återkomst påföljande onsdag morgon". Ett så gentilt erbjudande hoppas jag några klubbmedlemmar skola acceptera.

Utställningen i Varberg har på grund av valpsjukefaran måst framflyttas till den 12 augusti. Intresset för denna utställning är påfallande stort. Jag erinrar om rumsbristen och anmodar alla göra beställningar i god tid.

Höstproven komma att börja redan den 19 augusti enligt en på annan plats intagen förteckning. Börja träningen i tid. Rikssegrarprovet går i Stockholm den 7 oktober.

Slutligen vädjas till medlemmarna att i avelsfrågor vända sig till sektionsstyrelserna, vilka besitta god sakkunskap i dessa spörsmål. Konsultationen är kostnadsfri och rådet icke bindande.

Sven Hydén.

Stambokför Edra valpar!

RIESENSCHNAUZERN

Champion Jim av Lindby, 1344 TT, äg. Disponent Lennart Barcklind, Stockholm.

Riesenschnauzern, som är en utmärkt bruks- och sällskapshund och vars hemland är Tyskland, kallades förr München-schnauzer och ibland mera som på skämt "ölschnauzer". Enligt dr Harms upptäcktes denna ras i sydtyskland och Schweiz, där den levde som landsart i sin ursprungliga dragdrivhundsform. Hundens vidare utbredning har i början av vårt århundrade följts från det avlägsna Schwaben och från Bayern mot Tyingen. Rasens utveckling gick till att börja med mycket långsamt framåt, ty så länge som hunden var en ren lantras, var han bunden på ort och ställe. År 1910 var, likaledes enligt Harms, av stor betydelse för riesenschnauzern. De på utställningarna förekommande djuren voro för det mesta svarta, men även blandfärger förekommo. Tiden intill förra världskrigets slut betraktas som riesenschnauzerns egentliga utvecklingstid, ty vid

detta krigs början fanns det vissa kennlar, som voro av stor betydelse för rasens vidare utveckling och fortbestånd.

Genom att riesenschnauzern år 1925 officiellt erkändes som brukshund, började rasen få ett nytt uppsving. Riesenschnauzern av i dag är svart eller peppar- och saltfärgad. Men i början av den planmässiga aveln fanns det blandade färger. Vid denna tidpunkt korsade man inte så sällan riesen- med mellanschnauzern, men denna korsningsprodukt blev, enligt ett årsmötesbeslut den 20 september 1924, sedermera inte stamboksberättigad.

Detta några ord om rasens förmenta ursprung, enligt tyskt påstående. Här i landet förekommer rasen ännu så länge ganska sparsamt, men de exemplar, som finnas, äro de flesta av prima beskaffenhet.

RIESENSCHNAUZERN

Champion Jim av Lindby, 1344 TT, äg. Disponent Lennart Barklind, Stockholm.

Riesenschnauzern, som är en utmärkt bruks- och sällskapshund och vars hemland är Tyskland, kallades förr München-schnauzer och ibland mera som på skämt "ölschnauzer". Enligt dr Harms upptäcktes denna ras i sydtyskland och Schweiz, där den levde som landsart i sin ursprungliga dragdrivhundsform. Hundens vidare utbredning har i början av vårt århundrade följts från det avlägsna Schwaben och från Bayern mot Tyringen. Rasens utveckling gick till att börja med mycket långsamt framåt, ty så länge som hunden var en ren lantras, var han bunden på ort och ställe. År 1910 var, likaledes enligt Harms, av stor betydelse för riesenschnauzern. De på utställningarna förekommande djuren voro för det mesta svarta, men även blandfärger förekommo. Tiden intill förra världskrigets slut betraktas som riesenschnauzerns egentliga utvecklingstid, ty vid

detta krigs början fanns det vissa kennlar, som voro av stor betydelse för rasens vidare utveckling och fortbestånd.

Genom att riesenschnauzern år 1925 officiellt erkändes som brukshund, började rasen få ett nytt uppsving. Riesenschnauzern av i dag är svart eller peppar- och saltfärgad. Men i början av den planmässiga aveln fanns det blandade färger. Vid denna tidpunkt korsade man inte så sällan riesen- med mellanschnauzern, men denna korsningsprodukt blev, enligt ett årsmötesbeslut den 20 september 1924, sedermera inte stamboksberättigad.

Detta några ord om rasens förmenta ursprung, enligt tyskt påstående. Här i landet förekommer rasen ännu så länge ganska sparsamt, men de exemplar, som finnas, äro de flesta av prima beskaffenhet.

Standard för Schnauzer. Riesen- schnauzer och Dvärgschnauzer

(Av SKK fastställd den 8 april 1940)

Schnauzern.

Allmänt intryck. Denna hund skall vara kvadratisk byggd med god resning, ädel och kraftig, samlad och senig. Till sitt väsen skall den vara temperamentsfull men försiktig och lugn. Den skall vara uppmärksam och livlig, men ej nervös.

Huvudet skall vara kraftigt och långsträckt. Dess längd skall förhålla sig till ryggens (första bröstkotan till svansroten) ungefär som 1:3. Det skall avsmalna långsamt och regelbundet från öronen till ögonen och därifrån fram till nosen.

Hjässans bredd mellan öronen får ej överskrida två tredjedelar av dess längd (nackavsatsen till stopet). Pannan skall vara platt och utan rynkor. Kinderna skola vara muskulösa men ej kraftigt framträdande. Öronen skola vara symmetriskt kuperade, högt ansatta och upprätta vid lystring.*). Ögonen skola vara medelstora, mörka, runt-ovala och riktade framåt samt över-skuggade av borstiga ögonbryn, som markera pannavsatsen. Nosen (pannavsatsen till nosspetsen) skall vara kraftig och utformad som en måttligt stympad kil och försedd med kraftigt skägg. Avståndet från nosspetsen till pannavsatsen skall förhålla sig till avståndet från pannavsatsen till nackavsatsen ungefär som 4:5. Nästryggen skall vara rak och parallell med hjässans förlängning. Nässpegeln skall vara svart och väl utbildad. Läpparna skola sluta väl intill käkarna och ej vara nedhängande. Bettet skall vara rivande (saxbett) med kraftigt utvecklade, friska och helt vita tänder.

Halsen skall vara lagom lång med god resning och med stram halshud.

Halsryggen skall vara kraftig och svagt böjd.

* Kupering ej obligatorisk hos oss.

Bröstatet skall vara måttligt brett med framträdande, kraftigt bröstben. Bröstlinjen skall ligga i jämnhöjd med armågarna samt höja sig lätt bakåt. Bröstkorgen skall var måttligt välvd.

Ryggen skall vara rak, böjlig och starkt med kraftigt, kort ländparti. Ryggens längd skall vara lika med hundens mankhöjd.

Buken skall baktill vara väl uppdragen.

Svansen skall vara högt ansatt, upprätt och kuperad vid tredje eller fjärde kotan.

Bogarna skola vara snett ställda med kraftig, men ej svällande muskulatur.

Frambenen skola vara kraftiga, lodrätt ställda och raka.

Bakbenen: Låren skola stå lodrätt och hava kraftigt utvecklade men ej svällande muskulatur. Underbenen skola vara ungefär parallella med halsryggen. Foten skall stå lodrätt.

Tassarna skola vara korta och rundade med väl slutna och välvda tår, mörka klor och hårda trampdynor.

Härbeklädnaden skall vara tät och sträv, på ryggen uppsträvig, med lagom hårlängd. På öronen, pannan, benen och tassarna skall den dock vara mera korthårig.

Mankhöjden skall vara omkring 48 cm.

Färgen skall vara jämnt fördelad, peppar och salt eller rent svart.

Riesenschnauzern.

Allmänt intryck. Riesenschnauzern skall, som framgår av namnet, vara en betydligt förstord avbild av schnauzern med samma egenskaper som denne, vilka göra honom till en kraftfull och seg brukshund.

Mankhöjden skall vara omkring 65 cm.

Polisman A. Scharling

Femtio år fyller den 4 augusti Svenska Brukshundklubbens i Hälsingborg ordförande Polisman A. Scharling.

Jag bläddrar i protokollet och finner ett, det första, daterat den 9 januari 1942, där bl. a. står att läsa: "Till Sektionens ordförande valdes herr A. Scharling."

Vad detta beslut betytt för Hälsingborgsavdelningen, veta och erkänna alla aktiva medlemmar. Efter att själv ha ägt ett flertal hundar och dessutom helt privat fostrat andras, tog herr Scharling initiativet till Hälsingborgsavdelningens bildande, och blev förutom klubbens ordförande även instruktör. Med stor kunnighet, utomordentligt nit och ett levande intresse gick han till verket, och resultatet har, förutom flera goda placeringar i tävlingsprotokollen, blivit en klubb på omkring ett 70-tal medlemmar.

Med förhoppning om att ännu i många år få lyssna till Din lugna kommandostämman vid våra dressyrkurser, frambära vi på högtidsdagen tillsammans med Dina vänner bland släktet canis vår hyllning och trefaldigt vov, vov, vov!

T. Uppling.

Varbergsavdelningen

Danska hundar kommer med på hundutställning

Första hundutställningen i Varberg.

Varbergsavdelningen av Svenska Brukshundklubbens stora hundutställning i Varberg den 12 augusti kommer säkerligen att bli ett av sommarens större publikevenemang. Det är för övrigt första gången som en dylik utställning äger rum i Varberg. Utställningen blir mycket omfattande och det bästa som landet har i hundväg blir representerat. Enligt vad utställningskommisarien tulltjänsteman Ivar Olsson meddelar, blir det allt som allt cirka 150 hundar, som utställas. För övrigt finns det gott hopp om att få flera av Danmarks främsta hundar, om nu danska lantbruksministeriet lämnar sitt tillstånd. Och detta lär, enligt vad som erfarits, inte möta något hinder. Utställningsprogrammet börjar att ta fastare former och de olika funktionärerna ha tillsatts. Bedömare blir Sveriges främsta hundexperter. Domare för collierasen blir köpmannen Axel Hellgren, Stockholm, för boxer auktionskommisarie Einar Palmgren, Stockholm och för schäferhundarna kriminalöverkonstapel Sigfrid Sundh, Stockholm, samt för övriga raser sekreteraren Sven Hydén, Stockholm.

Efter bedömningen kommer samtliga segrare inom respektiva klasser och kön att uttagas till tävling om titeln "utställningens vackraste hund". Troligen kommer också "varbergssortens vackraste hund" att koras och vidare blir det en uppvisning av varbergshundar. Köpman Hellgren skall visa en ledarehund för blinda och man har också goda förhoppningar om att även kunna anordna en uppvisning av arméhundar i rapport-, transport- och sjukvårdstjänst.

Ny avdelning i Borås

På initiativ av verkmästare Eric Lerin samlades på torsdagen ett 30-tal intresserade personer på kafé Runan för överläggning om bildandet av en brukshundklubb. Ordföranden i Alingsås brukshundklubb, bagaremästare Lennartsson, lämnade i ett anförande goda råd och vinkar inför starten, och därefter beslöt man att bilda Borås med omnejd brukshundklubb. Till klubbens ordförande valdes förman Ture Hällström och till sekreterare köpman A. E. Larsson. Övriga styrelseledamöter blevo förman Gottfrid Karlsson, köpman Gösta Steen, köpman Gösta Karlsson och verkmästare Eric Lerin; suppleanter köpman Sten-Sture Fahlby och hr G. Svensson. Ett arbetsutskott valdes, bestående av furir I. Hammar, verkmästare Lerin och köpman Steen.

I den nybildade klubbens program ingår främst att främja aveln av brukshundraserna och söka få fram lugna och goda hundar. Redan i början av maj anordnade man en s. k. appellkurs, d. v. s. en kurs i lynadsdressyr, och till denna kurs kunde även hundägare, som inte ännu äro medlemmar av klubben, anmäla sina hundar. Man specialiserar sig inte på någon särskild ras, utan alla skydds- och brukshundar kunna anmälas. Kursen lämpar sig särskilt väl för odresserade hundar och otränade förare, som under erfarna instruktörers ledning kunna inhämta värdefulla kunskaper. Givetvis är det ett allmänt intresse, att så många hundar som möjligt bliva dresserade.

Fram på höstkanten räknar klubben med att kunna anordna offentliga uppvisningar och därmed nå närmare kontakt med en bredare allmänhet. Redan dessförinnan hoppas man emellertid på kraftig anslutning till klubben inte minst med tanke på att det finnes boråsare, som med framgång deltagit i olika utställningar med sina hundar, och genom medlemskap på sitt sätt kunna verka för ytterligare höjd hundkultur.

Vi hälsa avdelningen hjärtligt välkommen.

Red. fritager sig från allt ansvar för införda annonser!

Prisdomarkårens rekytering

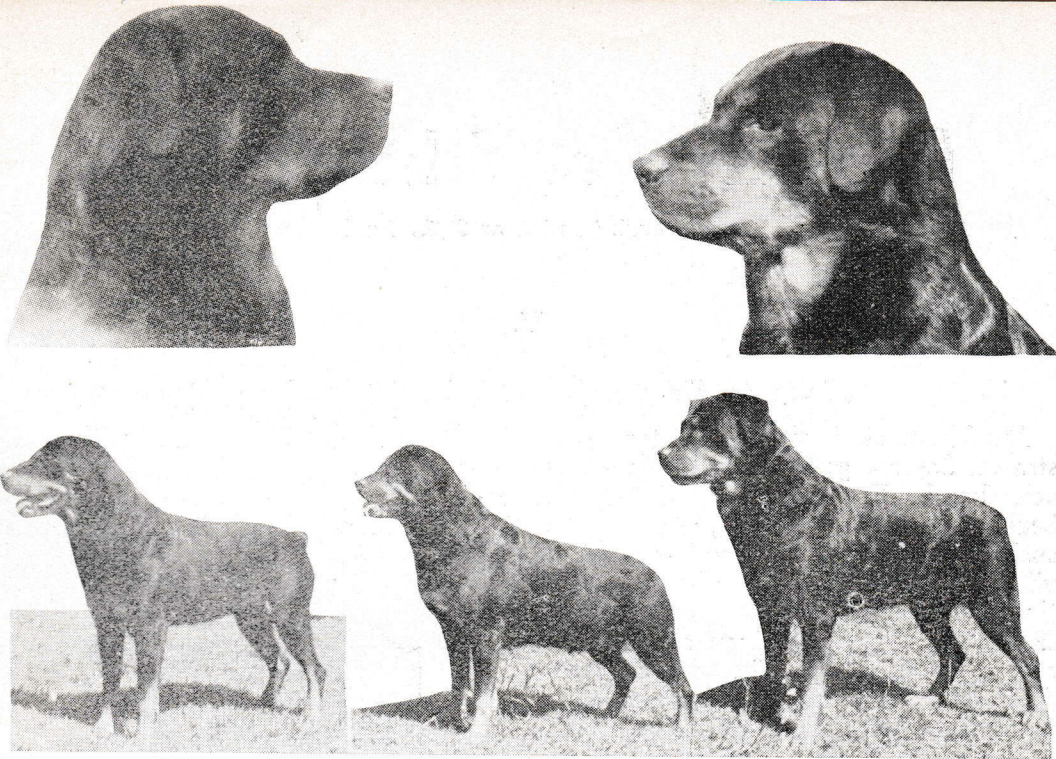
Av Carl Leubhusen

Ingen torde bestrida att avelsarbetet på det kynologiska området i Sverige varit synnerligen framgångsrikt. Det kan också i nuvarande stund påvisa ett förnämligt resultat i form av en mycket god representation av så gott som alla internationellt erkända hundraser. Visserligen är det ett sextioårigt arbete som ligger bakom, men om man betänker, att Svenska Kennelklubben vid sin start 1889 knappast hade något rasrent hundmaterial att börja med, och att klubben dessutom mötte liten förståelse för nyttan av hundrasens förädling, måste man erkänna, att tiden använts väl.

Förtjänsten av att ha skapat den goda kvaliteten på landets hundstam bör i första rummet tillskrivas den i stort sett förträffliga prisdomarekår som SKK hittills haft till sitt förfogande. Denna har huvudsakligen rekryterats genom sådana män, vars kapacitet varit obestridlig, och vars lämlighet solklar utan några som helst examina eller provbedömningar. Vi behöva blott dra oss till minnes sådana namn som A. P. Hamilton, Fr. J. von Essen, Hugo Samzelius, Carl Lewerth, Axel Hedenlund, Knut Hermelin, Sven Buréa m. fl. för att bli överens om klassen på de domare, som byggt upp vårt svenska hundbestånd.

Tyvärr är det mycket svårt att finna ersättare till sådana prisdomare i den mån de falla ifrån, ty förnyringen inom vår klubb är ej tillräckligt livlig och ungdomen är ej lika intresserad av hundsport som önskligt vore. Medelåldern bland utställare och deltagare i bruksprov är betänkligt hög. Vilket ej minst är sorgligt ur den synpunkten, att det är från dessa kretsar remonteringen skall ske.

Som bekant får den blivande prisdomaren numera i regel avlägga vissa aspirantprov av såväl praktisk som teoretisk art. Han får sitt uppdrag antingen direkt genom SKK:s initiativ eller efter framställning från specialklubb. Just till specialklubbarna vill jag rikta en mycket enträgen uppmaning att vara nogräknade med vem de föreslå. De böra sätta sina fordringar mycket högt och vara fullt på det klara med, att den person, som föreslås till prisdomare-

Några stronga profiler från Mär-Will's Kennel, fr. v. Vogt, Tittly och Ols Carr (Bucki).

aspirant, är lämplig i alla avseenden, och att han eller hon har förutsättningar att bli en domare, som verkligen kan göra en insats.

Jag har tyvärr fått den uppfattningen, att man inte alltid tänker på konsekvenserna för den ras det gäller, när en person uppmuntras att som aspirant ta det första — men ganska vissa steg mot prisdomareskapet.

Jag har ofta träffat uppfödare eller enbart hundägare, som sätter in hela sin energi på att bli "erkänd prisdomare". Sådana som ligga i, för att nå prisdomaremålet, är oftast olämliga evad det gäller utställning eller bruksprov. I sanningens intresse måste jag erkänna att jag även träffat andra, som t. o. m. äro behäftade med så stor självkritik, att de trots ovedersäglig kompetens icke kunna förmås att åtaga sig prisdomareskap.

Men den första kategorien, de som till varje pris vilja bli domare, gäller det för vederbörande att se upp och där så provas lämligt stoppa dem, innan de bli föreslagna att aspirera. SKK accepterar nämligen i regel de förslag, som kommer in från dotterklubbarna. I annat fall skall mycket grava skäl föreligga.

Har saken avancerat så långt att vederbörande får "gå aspirant" hör det till undantagen, att han ej godkännes. Att klara en prov-

bedömning (ofta med ett fåtal förut kända utställningsobjekt) är icke särskilt svårt och föga utslagsgivande för en persons kompetens. Det händer också ytterst sällan, att den fungerande prisdomaren på grund av aspirantens skriftligen avlagda prov finner sig föranlåten att kugga honom. Enbart på sin känsla att aspiranten är olämlig, har examinator svårt att underkänna. Hans omdöme måste huvudsakligen baseras på bedömningsresultatet och den "berättelse" som examinandan avgivit.

Jag håller, före, att specialklubbarnas huvuduppgift är att se till, att det finns tillräckligt goda och tillräckligt många prisdomare för den ras som de handhåva. Jag kan nämligen icke finna något mera effektivt sätt att påverka husdjursavel i rätt riktning än genom val av kunniga, samvetsgranna och omutliga prisdomare.

Det börjar råda brist på domare inom den Svenska Kennelassociationen, och det är önskligt att under den kommande utställnings-säsongen unga, goda krafter få tillfälle att prova sin förmåga. Jag vill dock lägga dem på minnet, som utse kandidaterna, att "hundögat" liksom konstnärsblicken är något medfött, som aldrig kan inläras men väl uppövas.

Ur hundar och Hundsport.

Bedömning av Schäferhundar

För Brukshunden av Sigfr. Sund

V.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Musklerna skola vara långa, torra och strama. Samma gäller beträffande senor och band. Emedan hunden inte skall brukas såsom "lastfordon", utan önskas snabb och uthållig, bör man lägga större vikt vid musklernas längd, än deras tjocklek. Långa muskler fordra långa fästställen, d. v. s. långa skulderblad och korsben, långa överarmsben och dito lårben samt proportionerligt långa underarms- och vadben etc. Skulderblad och kors får inte vara överbelastade med lösa fett- och köttmassor, utan skola dessa delar vara torra, med utpräglade muskellinjer.

Ädelhet.

Hundens enskilda kroppsdelar skola vara sammanfogade till ett harmoniskt helt och på ett sådant sätt, att ett tränat domaröga inte kan upptäcka någonting för mycket eller för litet.

Till byggnadens ädelhet räknas inte endast yttre skönhet utan även nerv, vilja och prestationsförmåga.

Således — den rätt bedömda ädelheten omfattar även djurets största möjliga prestationsförmåga under minsta möjliga förbrukning av kraft och energi. Endast om dessa förutsättningar uppfyllas, kan man uppnå målet — en fullgod schäferhund.

Överförädling är ett stort fel, emedan denna gör hundens kropp och "själ" mindre brukbar.

Schäferhundsuttryck.

Vad som menas med schäferhundsuttryck kan inte sägas med ord. Ej heller kan man genom en flyktig betraktelse konstatera det rätta schäferhundsuttrycket, schäferhundssjälens utstrålning.

På det sätt hunden uppträder ser man, om han har liv, blod och nerv. Ett rätt uttryck kan "taga bort" många obetydliga byggnadsfel, då en exteriört sett fulländad hund däremot ingenting ser ut att duga till, därför att han saknar det rätta uttrycket.

Camp. Tor av Fenrisulven, 779 HH, 11 år en ädel hund.

Schäferhundens gång skall alltså vara frisk och fjädrande (oöm för otjänlig väderlek). Karaktären käck och orädd, uppmärksam och vaken, men inte kvicksilvrig och lekfull, vek eller skygg. Det bästa uttrycket visar hundens öga, som inte får vara elakt, ej visa vildhet, men ej heller sömnhet eller ångest. Med klar och öppen men på samma gång något reserverad blick skall en schäferhund se på prisdomaren — således inte lömskt eller fegt.

(Forts.)

Verkligt jämna och kraftiga schäfervalpar e. *Auto av Trebergsklippan*; U. Silva, 931 RR, äro till salu.

Hänv. till *Fru Britta Hansson*, Järvagatan 3, II, Solna. Tel. 35 22 49.

Stora hemvärnstävlingar i Södertälje

Den 1—2 juni 1945 hölls stora tävlingar med hemvärnshundar i trakten av Södertälje under ledning av major Wallman, Övergård. Tävligen var synnerligen livligt besökt av förare med hundar från skilda delar av landet.

För oss brukshundsfolk var detta arrangemang mycket glädjande. Vi måste oförbehållsamt uttala vårt erkännande för det arbete, som från både militärt och civilt håll nedlagts på tävlingarna. Våra hemvärnsmän och hemvärnskvinnor vilja vi särskilt nämna i detta sammanhang, ty dessa om några torde kunna arbeta för vår sak med framgång, emedan de komma i förbindelse med folk på orter, där Svenska Brukshundklubben inte har någon lokalavdelning.

Sådana personer som polisman Mårtensson i Västerås, Atteby i Bromma, Arvidsson vid L. M. Ericsson i Midsommarkransen samt Strandell i Eskilstuna, för att nämna några mera kända namn, ha gjort storverk och vi äro dem tack skyldiga. Herr Mårtensson gjorde ett verkligt glänsande inslag i tävlingen med av honom sakkunnigt drillade medlemmar från vår avdelning, Västerås-Köpingskretsens hemvärnshundar, vilka erövrade första, andra och tredje lagpris.

De rent praktiska tävlingsmomenten dömdes av personal från arméhundväsendet, under det att appellmomenten värdesattes av prisdomare från SBK:s Stockholmsavdelning. Herr Hellgren var tävlingsledare och hrr Berneck, Gösta Olsson samt undertecknad prisdomare.

Appellproven voro förlagda till Södertäljeavdelningens tränings- och tävlingsplats strax utanför staden, där avdelningens damer skötte om serveringen på ett förtjänstfullt sätt.

Tävlingen åsågs med intresse av ett flertal högre militärer, däribland general Moberg, hemvärnschefen Överste Petri, som gick omkring och hälsade samt pratade med sina "under-

såtar" på ett kamratligt och fördomligt sätt, samt arméhundchefen Överstelöjtnant Einar Edström. Överste Petri uttalade sin uppriktiga beundran över vad som visades.

Den bästa appellen visade hr Arvidsson med sin genomtrevliga schäferhund Solåkers Pajas, som uppnådde 168 poäng. Därnest kom Arne Johansson från Västerås med schäfern Tjang, som fick 156,3 poäng. Som trea placerade sig en dam från Västerås, fru A. Johansson, med schäfertiken Zama av Åsabo, som fick 156 poäng jämt. För övrigt bör kanske omnämnas att fru Johansson blev trea i hela tävlingen i grupp A. Högsta poäng i hela tävlingen sammanlagt uppnåddes av hr Sven Källkvist från Skövde med hunden Kent, 451 poäng, närmast följd av O. G. Haglind från Västerås med Zenta, 441 poäng, och som trea placerade sig paret G. Atteby och fröken Anna-Lisa Johansson från Bromma med Kim, 433,9 poäng.

Prislistan fick följande utseende:

Grupp A.

1. O. G. Haglind, Västerås, Zenta, 441,6 p.;
2. David Bergström, Köping, Sorina, 428,9 p.;
3. Fru A. Johansson, Västerås, Sama, 423,9 p.;
4. Svea Edwards, Köping, Ritz, 401,1; 5. O. Arvidsson, Stockholm, Pajas, 399,5; 6. S. Källkvist, Skövde, Wolk, 396,6; 7. Björklund, Västerås, Strongheart, 389,8; 8. G. Eriksson, Köping, Loffe, 389,7; 9. von Krusenstierna, Västerås, Trollie, 378,5; 10. Fern. Huskvarna, Zetti 370,1; 11. K. Lejbro, Västerås, Buster, 372,5; 12. L. Åsberg, Köping, King, 370,1; 13. Wallin, Stockholm, Rocky, 363,7; 14. N. F. Rönning, Västerås, Soja, 362,0 p.

Grupp B 1.

1. K. Atteby-Anna Lisa Johansson, Bromma, Kim, 433,9; 2. E. M. Hoist-B. Andersson, Västerås, Boncy, 407,5; 3. Hultgren-Torsson, Västerås, Rigo, 377,7; 4. Arne Johansson-H. Johansson, Västerås, Tjang, 236,3 p.

Grupp B 2.

1. Sven Källkvist, Skövde, Kent, 451,9 p.

Sigfr. Sunø.

SCHÄFERVALPAR, f. d. 24/6,
e Forssheims Roffe 932 PP, u Leddy
599 UU, till salu.

Kennel av Ulvenklo. Köpman E.
Perneskog, Kågeväg. 23. Tel. 114 55.
Skellefteå.

Vi har trafikultur och möbelkultur och skokultur och hårkultur och tandkultur och tusentals andra kulturer. De tyckas frodas utmärkt allihop. Det enda som det kan se bekymmersamt ut för ibland är kulturen själv.

(Bo Bergman.)

Angående utställningen i Varberg

Tyvär är det altjämt osäkert, om utställningen i Varberg blir av. Valpsjukan var nämligen i juni av mer än normal omfattning i Stockholm, i Göteborgstrakten och i Skåne. Bli dessa platser uteslutna är det tveksamt om certifikat få utdelas. Självfallet äga utställarna i så fall rätt att återkalla anmälningarna.

Sven Hydén.

Visbyutställningen

Utan konkurrens från fastlandet hölls den 17 juni utställning i Visby. Baron Carl Leuhusen fungerade som prisdomare för de till 60-talet uppgående hundarna. Enligt prisdomarens utlåtande, var lapphunden Roy bäst — "i absolut toppform". Roy, som är vallhund och som sådan av prima virke, få vi kanske skåda på Olivehult den 31 juli 1945, såvida Länsstyrelsen ger sitt tillstånd för avhållande av planerade vallhundsprov därstädes.

Hederspris erövrades av följande brukshundar: dobermannpinschern Flej av Norberga, äg. fru B. Weman, Tingstäde; riesenschnauzern Kasha av Ingehäll, äg. löjtnant T. Dahlgren, Visby; schäfern Kungsbackens Paila, äg. vaktkonstapeln H. Carlsson, Visby; collierna Malmgårdens Prince Charming, äg. fröken I. Nylander, Martebo, och Ullmar Carina, äg. T. Ronander, Ronhamn.

Ny lokalavdelning i Sundsvall

En ny lokalavdelning, Svenska Brukshundklubbens lokalavdelning i Sundsvall, har bildats och antagits av Centralstyrelsen. Vi hälsa avdelningen hjärtligt välkommen i våra led och uttala samtidigt den förhoppningen, att allt övrigt hundfolk i norrland ska sluta sig samman och bilda lokalföreningar av SBK.

Högädla Rottweilervalpar efter utställning och brukshunds-champion Ols Buster, 735 PP, u. Ch. Thonny av Aros, 1772 RR, väntas i slutet av juli och kunna påtingas nu.

Kennel av Thonnybo, äg. Fru I. Johansson, Torkelsgat. 8 C, Uppsala.

Avdelningen har valt följande funktionärer:

Styrelse: Ordf. Ragnar Frödin, korrespond. sekr., v. ordf. Ragnvald Sellstedt, Kass. Ragnar Åström, Sekr. Erik Nordberg samt Materialförvaltare Levi Ersson.

Draghundssektion: Curt Arvidsson, Birgit Frödin, Gustav Håkansson, Erik Nordberg och Levi Ersson.

Brukshundssektion: Ragnar Frödin, Ragnvald Sellstedt, Ragnar Åström och Valdemar Eriksson.

Svenska Kennelklubbens stambok

SIKK:s stambok, band XL (UU), har utkommit. Den börjar taga ansenliga proportioner. UU-boken omfattar 411 sidor. Sjuttiotre olika rasvariationer förekomma. Vid en hastig överblick konstateras, att schäferhunden är talrikast representerad och lägger beslag på 49 trycksidor. Bland de övriga brukshundarna kommer boxern med 15, colliern med 10, rottweilern med 8, riesenschnauzern med 7 och slutligen dobermannpinschern med knappt 4 trycksidor.

Vi vilja i detta sammanhang uppmana våra medlemmar att omedelbart efter valparnas födelse låta stambokföra dessa. För det första blir det ordning och reda och för det andra blir det väsentligt billigare.

OBS!

Till Red. har inkommit en så lydande skrivelse, vars innehåll bör beaktas av varje tävlande:

Inför stundande bruksprov i Västerås och på andra platser, torde det vara av värde, att deltagarna genom en notis i Brukshunden påminnes om vikten utav, att vid anmälan av hunden lämna alla erforderliga uppgifter. Vid våra tidigare tävlingar brast det en del i detta avseende. Trots tryckta anmälningsblanketter med anvisad plats för behövliga uppgifter, voro en del anmälningar ofullständiga.

Det kan ifrågasättas, om det ej vore lämpligast, att en standardblankett trycktes för detta ändamål. Denna borde i så fall vara uppgjord enligt "strykningsmetoden", d. v. s. det som ej passar i ifrågavarande fall strykes.

En anmälan bör innehålla uppgift om, förutom sådant som kan bestämmas i särskilt P. M. för tävlingarna:

Hudens fullständiga namn, stamboksnummer (för icke stambokförd hund bifogas stamtavla), ras, kön, grupp, klass, ägarens namn, adress och eventuella telefonnummer samt om startavgiften bifogas eller sändes separat.

Vid våra senaste tävlingar avfordrade vi deltagarna ett intyg, att hunden under de senaste tre månaderna ej lidit av smittosam hundsjukdom. Det skulle säkert vara av värde att detta bleve obligatoriskt vid alla tävlingar.

För SBK:s Västeråsavd.

E. Hallberg.

sekr.

Pressglimtar

I Aftonbladet för den 21 juni 1945 läsa vi följande:

De stackars hundarna i Stockholm har det som bekant inte för roligt. De få gå i band året om, och de skall hålla sig i rännstenen. På trottoaren är de bara i vägen. När nu en hand reglementsenligt utträttar sina behov i rännstenen, händer nästan alltid samma sak: en bil eller cyklist kommer susande i stark fart all-

deles intill trottoarkanten (varför ej hålla sig i körbanan) och styr rakt mot hunden. Om denna ej i sista ögonblicket hinner kasta sig åt sidan, kan han hälsa hem.

Ibland slutar en sådan manöver med att det stackars djuret blir överkört och under hjärtskärande jämmertjut vältrar sig i plågor för att slutligen ligga stilla och orörlig. Den bälde jägaren tänker belåten: "En hundracka mindre i världen". Men det borde stadgas stränga straff för denna hänsynslösa framfart mot stackars djur, som på grund av hundhatarpropagandan i huvudstaden måste hålla till i rännstenen.

Det fanns en tid, då man kunde se chaufförer försiktigt köra omkring en liten hund, som satt sig i körbanan. Men det är längesedan.

Gunnar Jonsson.

Ät den notoriske hundhataren är intet att göra. Vi skulle emellertid vilja giva den ärade insändaren ett litet råd: "Gå även Ni ned på körbanan och placera Eder så, att hunden blir skyddad för påkörning". Vi få hoppas, att hundhataren inte är människohatare —!

*

Ur Dagens Nyheter för den 21 juni 1945 saxa vi följande:

Vid ett *hundslagsmål* på Odengatan på torsdagen blev skådespelerskan Gaby Stenberg biten av en argtint terrier som gått till anfall mot skådespelerskans hund. Gaby Stenberg skulle försvara sin hund, och därvid bet terriern henne i handen. På apoteket Steabocken tvättades hennes skadade hand med kloramin, och sedan skickades hon till läkare.

Vad gjorde ägaren, då hunden gick till anfall —? Kanske hunden var ute på promenad med denna —? Svenska Brukshundklubben kommer i höst liksom tidigare att anordna dressyrkurser.

Handen på hjärtat!

När du i vänners lag faller förklenande yttrande om någon klubbmedlem, gör Du detta för att göra denne en tjänst? Snälla och goda människor tala aldrig illa om andra!

Vad andra säga

Som grabb, alltså innan jag tagit studenten, och innan jag blev idrottsman på allvar, brukade jag tillbringa min semester på västkusten. Jag brukade löga mig i dess salta böljor, jag brukade paddla omkring mellan öar och skär, jag badade och seglade och mädde helt enkelt som en prins. Så blev idrotten mitt stora, allt uppslukande intresse, och varje ledig stund jag hade ägnade jag åt tävling och träning.

Nu börjar jag längta tillbaka till de där ungdomsåren igen — jag skulle vilja bli som "vanligt folk", som kan ägna sig åt alla de njutningar, som västkusten och endast den kan skänka semesterfiraren.

(Världsmästaren Arne Andersson i Idé.)

Idealsemestern tillbringas en halvmil från närmaste granne.

(Sven Jerring.)

Nu uppfinning

En hundvänlig dam i Washington har kommit på den grandiosa idén att inrätta en automatrestaurang för hundar. Apparaten består av en med hundmat fylld cylinder, som står i förbindelse med ett urverk. På bestämda tider — man kan ställa in urverket som en väckarklocka — trycks cylindern ner och håller ut hundmaten på en nedanför stående tallrik. Med vetskap om hundens förunderliga förmåga att passa tider kan man förstå, vilken succés apparaten gjort ibland Washingtons hundägare. Så nu är hundlivet bara behagligt.

I Stockholm passar inte nyheten, ty där få som bekant inga hundar gå lösa utan värdare — och mycket sällan även då.

Anlagsprov

Schäferhunden Cello av Trebergsklippan, född den 30 april 1944, SKKS 2071 UU, har avlagt anslagsprov den 19 juni 1945. Ägare fröken Siv Hallenström, Box 15, Kil.

Svenska Brukshundklubbens lokalavdelningar

Alingsås: Herr Olof H. Näshammar, Lekgatan 5, Alingsås.

Borås: Köpman A. E. Larsson, Neumannsgatan 9, Borås.

Gävle: Bilmontör Hj. Forséhn, Barnhemsgatan 8, Gävle.

Göteborg: Polisman Gösta Longard, Spaldingsgatan 11, Göteborg.

Föreningen Brukshundarna: Banktjänsteman G. Theander, Göteborgs Bank, Göteborg.

Halmstad: Fru Margit Norrbohm, Sven Ranks gata 5, Halmstad.

Hälsingborg: Redaktör Boris Palm, Helsingborgs Posten, Hälsingborg.

Karlskrona: Poliskonstapel Harald Havby, Vasagatan 7, Karlskrona.

Malmö: Köpman Lennart Bolmström, Falkenbergsgatan 5, Malmö.

Norrköping: Fabrikör Harry Widgren, Lilla Torsmossen, Norrköping 5.

Nyköping: Herr Sture Gunnarsson, Bagaregatan 7, Nyköping.

Nynäshamn: Herr Erik Eriksson, Centralgatan 89, Nynäshamn.

Stockholm: Sveavägen 25—27, Stockholm.

Södertälje: Herr Martin Norman, Dalgatan 17 B, Södertälje.

Sundsvall: Herr R. Frödin, Box 256, Sundsvall.

Uddevalla: Herr Sven Nyberg, Exercisvägen 3, Uddevalla.

Varberg: Fröken Märta Ägren, Borgmästaregatan 14, Varberg.

Visby: Fångvårdstjänsteman Dinnes Edholm, Östra Tullgränd 12, Visby.

Värmland: Försäljningschef Kurt Blomgren, Nya Wermlandstidningen, Karlstad.

Västerås: Verkmästare E. Hallberg, Linnéagatan 3 B, Västerås.

Västerås kretsens Hemvärnshundar: Källgatan 15 B, Västerås.

Växjö: Köpman G. Rylander, Kungsgatan, Växjö.

HUNDÄGARE

Försäkra Edra djur i

SVENSKA ÖMSEIDIGA KREATURSFÖRSÄKRINGSBOL.

Riksbolag. — Stiftat 1906.

Liberala ersättningsgrunder. - Låga premier.
Starka fonder. Snabb skadereglering.

OBS! Bolaget lämnar jämväl ersättning för djur, som bliva stulna eller eljest försvinna och sedermera ej tillrättakomma. Begär upplysningar från bolagets huvudkontor i Örebro, tel. Vänersborg 70.

eller fr. någon av dess inspektörer eller ombud.

Årspremie per 100 kr.s förs. värde	
t. o. m. 300:—	310:— — 400:—
7:—	8:—

OBS! Samma premiesatser för hundar i som på landet. Inga tilläggspremier för jakt-hundar eller för hundar under 1 års ålder.

Inspektör i Stockholms län och stad: Herr
John Millbo, Holmgård, Huddinge.
Tel. Stockholm 57 09 54.

OMBUD ANTAGAS.

I få ord

Uppskattad hunduppvisning av Malmöavd.

Malmöavdelningens vädresserade hundar visade sig på styva linan på regementets dag i Ystad, I 7, vars chef uttalade sin beundran över uppvisningen och förklarade, att det var det bästa han sett i den vägen. Uppvisningen som kommitterades i högtalaren av köpman Lennart Bolmström, åsågs av minst 10,000 personer. I uppvisningen deltog herrar Magnusson, Björkkvist och Skants under ledning av hr Henning Svensson.

Malmöavdelningen har för avsikt att avhålla jubileumsutställning i Malmö den 23 september 1945. Avdelningen har då varit i verksamhet i hela fem år.

Närmare beträffande denna utställning kommer att införas i nästa nummer.

Gamla tävlingsförare se hit!

Första onsdagen i augusti klockan 19,00 samlas alla gamla tävlingsförare hos Herr Gösta Olsson, Tegnebyvägen 12 i Ängby, för att med honom diskutera viktiga spörsmål.

Alla hjärtligt välkomna. Glöm ej dagen.

SBK:s Stockholmsavdelnings vältrimmade uppvisningstrupp har deltagit på lantbruksutställningen på Solvalla den 20—22 under köpman Axel Hellgrens ledning. Det förekom hundkapp-löpningar och appelluppvisningar. Allt till åskådarnas förtjusning. Det gavs prov på vad en uppfostrad hund kan duga till. Vi hoppas att många åskådare fingo upp ögonen för saken och handla därefter.

Högädra schäfervalpar efter Sacco Excelsior, 2577 PP, undan Lola, 647 PP, leveransklara omkring 20 augusti 1945. Hänvändelse till Heimdals Kennel, telefon: 32 07 21 (e. kl. 17,00).

En schäfervalp med utmärkt karaktär e. Ulvus v. Marjaniemi 150:— kr. Frk A.-G. Sellman, Sälggården, Rönninge.

Schäfertiken Arwå Pärla (Rosy) födde den 13/7 1945 8 valpar (5 + 3) e. Luno av Åsabo. Äg. Köpman Erik Uppström, Hägerstensvägen 136, telefon: 45 03 33.

Varför ha matbekymmer, då det finns Tonnys köttmjölskex. Se annons sidan 82.

Ärade klubbmedlem — gynna annonserna!

Från Oslo meddelas att de i Sverige utbildade polishundarna gjort stor nytta i Norge vid efterspanandet av personer, som icke äro önskvärda och som föredragit att gå under jorden. Detta har meddelats av chefsinstruktör Larsen, som här i Sverige hade ansvaret för förarnas och deras hundars utbildning.

SBK:s UTSTÄLLNING i VARBERG

(I Varbergsavdelningens regi)

Söndagen den 12 aug. 1945.

Prisdomare:

Boxer: Bokauktionskommissarie Einar Palmgren

Collie: Köpman Axel Hellgren

Dobermannp.:

Riesenschn.: } Sekreterare Sven Hydén

Rottweiler: }

Schäfer: Krim.överk. S. Sund

Obs! Rätt till ev. ändringar betr. prisdomare förbehålles.

Deltag i utställningen.

Försumma ej att besöka den
härliga västkusten.

Anmälningblanketter rekvireras från SBK:s exp.
Sveavägen 25 III, Sthlm, eller SBK:s avd. i Varberg,
c/o Fröken Märta Ågren, Borgmästarg. 14, Varberg.

Anmälningstiden utgår 27 juli 1945.

Obs! Synnerligen värdefulla hederspriser.

SBK:s UTSTÄLLNING i VARBERG

(I Varbergsavdelningens regi)

Söndagen den 12 aug. 1945.

Prisdomare:

Boxer: Bokauktionskommissarie Einar Palmgren

Collie: Köpman Axel Hellgren

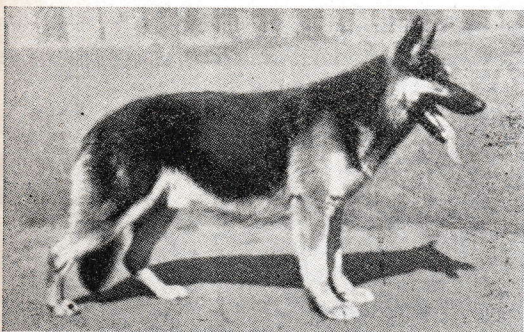
Dobermannp.:

Riesenschn.: } Sekreterare Sven Hydén

Rottweiler: }

Schäfer: Krim.överk. S. Sund

Obs! Rätt till ev. ändringar betr. prisdomare förbehålles.

Deltag i utställningen.

Försumma ej att besöka den
härliga västkusten.

Anmälningblanketter rekvireras från SBK:s exp.
Sveavägen 25 III, Sthlm, eller SBK:s avd. i Varberg,
c/o Fröken Märta Ågren, Borgmästarg. 14, Varberg.

Anmälningstiden utgår 27 juli 1945.

Obs! Synnerligen värdefulla hederspriser.

